

Efter forslaget til § 16 A, stk. 4, må køberen ikke være et koncernforbundet selskab. Dette begreb er defineret i kursgevinstlovens § 4, stk. 2. Hvis køberen nemlig ikke på denne måde er fremmed, er der en risiko for, at dispositionen ikke alene er båret af driftsmæssige overvejelser. Om salg til aktionærer m.v. se nedenfor.

Hvis selskabet er under likvidation, nedskrives aktiekapitalen ikke. Selskabet likvideres, og evt. likvidationsudlodninger fritages for udbyttebeskatning efter forslaget til § 16 A, stk. 6.

Efter forslaget til § 16 A, stk. 4, er nedskrivning og udlodning ikke fritaget for udbyttebeskatning, hvis selskabets indbetalte aktiekapital ikke fuldt ud er tilstede. Heri ligger, at dets egenkapital forud for udlodningen ikke må være mindre end aktiekapitalen før nedskrivningen. I disse tilfælde ville det være mere rimeligt at benytte likvidation fremfor nedskrivning og aktieavanceskat. Det sidste ville alene tjene til at give tabsfradrag, selvom de pågældende aktionærer ikke har afstået deres aktier.

Forholdet mellem egenkapital og aktiekapital skal vurderes på grundlag af det regnskab, der vedtages eller forelægges på den generalforsamling, hvor nedskrivningen vedtages. Hvis et sådant regnskab ikke findes, skal forholdet vurderes på grundlag af det senest inden da vedtagne regnskab.

Efter forslaget til § 16 A, stk. 4, må nedskrivning af aktiekapital ikke overstige 80 pct. af den samlede aktiekapital før nedskrivning. Også i disse tilfælde vil det være mere rimeligt at henvise til, at selskabet bør likvideres.

Andelsboligforeninger og foreninger m.v., der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, driver typisk ikke erhvervsmæssig virksomhed. Udlodninger vil derfor typisk heller ikke have et erhvervsmæssigt indhold, og der er derfor ingen grund til at lade fritagelsen for udbyttebeskatning omfatte disse foreninger. Efter forslaget til § 16 A, stk. 4, skal udlodninger derfor også i disse tilfælde altid medregnes til udbytte.

I de ovenfor beskrevne tilfælde gælder, at hvis betingelserne for fritagelse for udbyttebeskatning ikke er opfyldte, kan ingen aktionær fritages for udbyttebeskatning.

I de følgende tilfælde kan nogle aktionærer godt være fritaget for udbyttebeskatning, mens andre ikke er det.

Efter forslaget til § 16 A, stk. 5, gælder fritagelse for udbyttebeskatning ikke for den aktionær, der selv har erhvervet de dele af virksomheden, som aktieselskabet solgte. Det skyldes, at der ret beset ikke sker

andet for den pågældende aktionær, end at dennes andel af selskabet flyttes fra selskabet over til den pågældende selv.

Dette er endnu mere iøjnefaldende, hvis aktionæren ligefrem er hovedaktionær. Efter forslaget kan den pågældende derfor heller ikke i disse tilfælde slippe for udbyttebeskatningen. Det samme er tilfældet, hvis der sælges til den pågældendes nærtstående. Afgrænsningen af hvem, der er hovedaktionær og dennes nærtstående, foregår i overensstemmelse med aktieavancebeskatningslovens definition af hvem, der er hovedaktionær i generationsskiftesammenhæng. Det er den eneste hovedaktionærdefinition, der i forvejen eksisterer i aktieavancebeskatningsloven.

Hvis aktionæren er hovedaktionær eller dennes nærtstående og er hjemmehørende i udlandet, således at Danmark ikke har beskatningsretten til aktieavancen, kan den pågældende heller ikke slippe for udbyttebeskatningen, medmindre det er således, at avanceopgørelse for en her i landet hjemmehørende aktionær med samme aktiebesiddelse enten ville udvise et 0 eller være negativ, eller at de objektive skattepligtsregler vil medføre, at der slet ingen indkomst kommer til beskatning.

Baggrunden for, at den pågældende ikke kan slippe for udbyttebeskatningen, er, at den pågældende har kunnet influere på udbyttepolitikken og efter omstændighederne har kunnet flytte skatten fra begrænset skattepligtigt udbytte til skattefri aktieavance. Definitionen af hovedaktionær og dennes nærtstående dækker også her samme personkreds, som den, der er omfattet af hovedaktionærdefinitionen i generationsskiftesammenhæng.

Som anført i indledningen medfører fritagelse for udbytteskat, at udlodningen i stedet beskattes efter reglerne for aktieavancebeskatning. Avanceopgørelsen tager sit udgangspunkt i, at de aktier, der svarer til den nedskrevne aktiekapital, anses for afstået for et beløb, der svarer til udlodningen.

Likvidationsudlodninger

Ved likvidation beskattes en likvidationsudlodning, der sker i ophørsåret, aldrig som udbytte, men beskattes i stedet efter reglerne for aktieavancer. Hvis udlodningen sker i tidligere år, kræves der en ansøgning til skattemyndighederne som derefter kan fritage for udbyttebeskatningen med den virkning, at aktieavance-reglerne gælder.

Kompetencen til at give den pågældende tilladelse er ved sagsudlægningsbekendtgørelsen (senest bekendtgørelse nr. 336 af 10. juni 1998) udlagt til den